

MINISTERSTVO SPRAVODLIVOSTI SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Kancelária zástupcu SR pred súdmi EÚ

Judikatúra súdov EÚ
od 7. februára do 31. marca 2015

(výber najdôležitejších rozhodnutí)

OBSAH

I.	Judikatúra Súdneho dvora.....	3
A.	Oblasť: Aproximácia právnych predpisov	3
B.	Oblasť: Azyl a víza.....	4
C.	Oblasť: Dane	5
D.	Oblasť: Doprava.....	6
E.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	7
F.	Oblasť: Energetika	9
G.	Oblasť: Inštitucionálne právo.....	9
H.	Oblasť: Ochrana spotrebiteľa	10
I.	Oblasť: Sociálna politika.....	12
J.	Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika	14
K.	Oblasť: Štátna pomoc	15
L.	Oblasť: Verejné obstarávanie	16
M.	Oblasť: Voľný pohyb kapitálu.....	16
N.	Oblasť: Vzdelávanie, profesijné vzdelávanie a mládež	17
O.	Oblasť: Životné prostredie.....	17
II.	Judikatúra Všeobecného súdu.....	18
A.	Oblasť: Colná únia	18
B.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	19
C.	Oblasť: Hospodárska a menová politika	20
D.	Oblasť: Hospodárska súťaž.....	20
E.	Oblasť: Inštitucionálne právo.....	21
F.	Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov	21
G.	Oblasť: Prístup k dokumentom	22
H.	Oblasť: Štátna pomoc	22
I.	Oblasť: Verejné zdravie	23

UPOZORNENIE

Tento prehľad je neoficiálnym dokumentom slúžiacim na účely informovania odbornej a všeobecnej verejnosti, ktorý má iba informatívnu povahu, nezohľadňuje najnovšie zmeny európskych ani vnútroštátnych právnych noriem a nezaväzuje Ministerstvo spravodlivosti SR. Účelom tohto prehľadu je iba upozorniť na najdôležitejšie aspekty rozhodnutí, ktoré sú v prehľade uvedené v zjednodušenej forme, preto je vždy nevyhnutné pracovať s autentickým textom vybraného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Nedá sa vylúčiť, že pre riešenie konkrétneho problému môžu byť relevantné a dôležité aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, ktoré nie sú v tomto prehľade uvedené resp. iné aspekty v ňom uvedených rozhodnutí. V prehľade nie sú napríklad zaradené tie rozhodnutia, v ktorých sú síce uvedené dôležité výroky, tieto sú však iba zopakovaním už ustálenej judikatúry. Akékoľvek ďalšie šírenie alebo spracovanie tohto materiálu je možné len s predchádzajúcim súhlasom pôvodcu, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR.

I. JUDIKATÚRA SÚDNEHO DVORA

A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov

C-340/13 bpost (11. 2. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Poštové služby – Smernica 97/67/ES – Článok 12 – Poskytovateľ univerzálnej služby – Množstevné zľavy – Uplatnenie na sprostredkovateľov, ktorí zhromažďujú poštové zásielky – Povinnosť nediskriminácie“

Príslušný úrad uložil belgickej pošte pokutu z dôvodu, že sprostredkovateľom neposkytovala najvyššie zľavy na množstvá podaných zásielok, hoci podali objemy hromadných zásielok, ktoré sú porovnateľné s objemami, ktoré podali najväčší odosielatelia. V dôsledku toho tento systém údajne predstavoval diskrimináciu na úkor sprostredkovateľov. Súdny dvor v rámci prejudiciálneho konania upozornil, že odosielatelia a sprostredkovatelia nie sú v porovnateľnej situácii, pokiaľ ide o cieľ sledovaný systémom množstevnej zľavy na odosielateľa. V dôsledku toho teda rozdielne zaobchádzanie medzi týmito dvomi kategóriami zákazníkov, ktoré vyplýva z uplatňovania systému množstevnej zľavy na odosielateľa, nepredstavuje diskrimináciu.

C-369/13 Gielen a i. (12. 2. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Prekurzory drog – Sledovanie obchodu medzi členskými štátmi – Nariadenie (ES) č. 273/2004 – Sledovanie obchodu medzi Európskou úniou a tretími krajinami – Nariadenie (ES) č. 111/2005 – Pojem ‚určená látka‘ – Látka ‚alfa-fenylacetoacetonitril‘ (APAAN) – Určená látka ‚1-Fenylpropán-2-ón‘ (BMK)“

V tomto prejudiciálnom konaní sa Súdny dvor zaoberal výkladom pojmu „určená látka“ v zmysle práva EÚ. Rozhodol, že v prípade neexistencie výslovnej zmienky látky v príslušných prílohách nariadení č. 273/2004 a 111/2005 nemožno túto látku posúdiť ako „určenú látku“ v zmysle čl. 2 písm. a) oboch nariadení alebo ju považovať za látku rovnocennú s takou látkou. Tento záver nemôže spochybníť ani to, že spracovanie takejto látky na „určenú látku“ je jednoduché a uskutočniteľné ekonomicky výhodnými prostriedkami.

C-691/13 Les Laboratoires Servier (26. 2. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Humánne lieky – Smernica 89/105/EHS – Článok 6 bod 2 – Vytvorenie zoznamu liekov hrađených zdravotnými poisťovňami – Zmena podmienok úhrady lieku pri obnove jeho zaradenia do zoznamu – Povinnosť odôvodnenia“

Francúzske ministerstvo zdravotníctva zmenilo podmienky úhrady liekov zo zdravotného poistenia. Vnútroštátny súd požiadal Súdny dvor o výklad smernice o transparentnosti opatrení upravujúcich stanovovanie cien humánných liekov a ich zaraďovanie do vnútroštátnych systémov zdravotného poistenia, konkrétne povinnosti odôvodnenia. Súdny dvor rozhodol, že rozhodnutie orgánu štátnej správy obnovujúce zaradenie výrobku do zoznamu liekov hrađených systémom zdravotného poistenia, ale ktoré zároveň obmedzuje úhradu tohto lieku len na určitú kategóriu pacientov, taktiež podlieha povinnosti odôvodnenia.

C-628/13 Lafonta (11. 3. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov – Smernica 2003/6/ES – Článok 1 bod 1 – Smernica 2003/124/ES – Článok 1 ods. 1 – Dôverná informácia – Pojem ‚presná informácia‘ – Potenciálny vplyv na cenový vývoj finančných nástrojov v určitom smere“

Vnútroštátne konanie sa týkalo sporu medzi p. Lafontom a Úradom pre finančné trhy, ktorý mu uložil pokutu za nezverejnenie určitej informácie týkajúcej sa finančnej transakcie. Súdny dvor sa zaoberal výkladom pojmu „dôverná informácia“ v zmysle práva EÚ, ktorá musí byť okrem iného presná. Rozhodol, že pre právo EÚ postačuje, ak je informácia dostatočne konkrétna alebo špecifická na to, aby mohla byť základom pre posúdenie, či všetky okolnosti alebo udalosti, ktoré sú predmetom tejto informácie, môžu mať vplyv na ceny finančných nástrojov, na ktoré sa vzťahuje. V dôsledku toho toto ustanovenie vylučuje z pojmu „dôverná informácia“ iba vágne alebo všeobecné informácie, ktoré neumožňujú vyvodenie záveru o ich možnom vplyve na ceny dotknutých finančných nástrojov. Právo EÚ však nevyžaduje, aby na účely považovania informácií za presné informácie bolo možné s dostatočnou pravdepodobnosťou predpokladať, že ak budú zverejnené, budú mať potenciálny vplyv na cenu dotknutých finančných nástrojov v určitom smere, teda zapríčinia ich nárast alebo pokles.

C-556/13 Litaksa (26. 3. 2015)

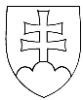
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel – Smernica 90/232/EHS – Článok 2 – Rozdielna výška poistného v závislosti od územia, na ktorom sa motorové vozidlo používa“

Súdny dvor mal možnosť sa vyjadriť v tomto prejudiciálnom konaní k výkladu smernice o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. Pripomenul, že všetky poisťky povinného poistenia motorových vozidiel musia poskytovať, ako protiplnenie za zaplatenie jediného poistného, pokrytie platné na celom území EÚ. Z tohto dôvodu vnútroštátna právna úprava, ktorá povoľuje stanovenie poistného, ktoré sa mení v závislosti od toho, či sa má poistené vozidlo pohybovať len na území členského štátu, kde sa toto motorové vozidlo obvykle nachádza, alebo na celom území EÚ, nezodpovedá požiadavkám práva EÚ.

B. Oblasť: Azyl a víza**C-472/13 Shepherd (26. 2. 2015)**

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Azyl – Smernica 2004/83/ES – Článok 9 ods. 2 písm. b), c) a e) – Minimálne ustanovenia pre oprávnenie a postavenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva ako utečencov – Podmienky priznania postavenia utečenca – Činy prenasledovania – Trestné sankcie voči príslušníkovi ozbrojených síl Spojených štátov amerických, ktorý odmietol slúžiť v Iraku“

Pán Shepherd bol vojak z povolania a slúžil v armáde Spojených štátov amerických, vrátane misie v Iraku. Po prijatí druhého povolávacieho rozkazu do Iraku opustil armádu z dôvodu, že sa na vojne už nemôže viac podieľať z morálnych dôvodov. Prejudiciálne konanie sa v zásade týkalo otázky, či možno takúto osobu považovať za takú, ktorá skutočne a legitímne potrebuje

medzinárodnú ochranu v EÚ, a ktoré opatrenia spadajú pod „činy prenasledovania“ v zmysle práva EÚ. Súdny dvor sa v rozsudku podrobne vyjadril k rozsahu smernice o minimálnych ustanoveniach pre oprávnenie a postavenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva ako utečencov alebo osôb, ktoré inak potrebujú medzinárodnú ochranu, a k obsahu poskytovanej ochrany. V konkrétnom prípade pritom viaceré okolnosti smerujú k tomu, že dotknutá osoba nemala nárok na príslušnú medzinárodnú ochranu.

C. Oblasť: Dane

C-662/13 Surgicare (12. 2. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – DPH – Smernica 2006/112/ES – Odpočet dane zaplatenej na vstupe – Plnenia predstavujúce zneužívajúce konanie – Vnútroštátne daňové právne predpisy – Osobitné vnútroštátne konanie v prípade podozrení o zneužívajúcom konaní v daňovej oblasti – Zásady efektivity a ekvivalencie“

Portugalský daňový úrad skonštatoval, že spoločnosť Surgicare zneužila právo na vrátenie DPH. Následne doručil spoločnosti Surgicare platobný výmer na DPH, predtým odpočítanej zo strany Surgicare spôsobom údajne zneužívajúcim právo, spolu s príslušenstvom. Vnútroštátne právo v takomto prípade na účely vyúčtovania daní stanovovalo povinné predchádzajúce uplatnenie samostatného správneho konania. Súdny dvor zhodnotil, že vnútroštátne právo spĺňa zásady efektivity a ekvivalencie a neodhalil žiadnu skutočnosť, ktorá by naznačovala nesúlads s právom EÚ.

C-512/13 Sopora (24. 2. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Voľný pohyb pracovníkov – Článok 45 ZFEÚ – Rovnosť zaobchádzania medzi pracovníkmi nerezidentmi – Daňové zvýhodnenie spočívajúce v oslobodení od náhrady výdavkov zamestnávateľa – Paušálne poskytnuté zvýhodnenie – Pracovníci pochádzajúci z členského štátu odlišného od členského štátu ich pracoviska – Podmienka bydliska v určitej vzdialenosti od hranice členského štátu pracoviska“

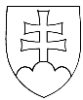
Holandsko poskytovalo určité daňové zvýhodnenie pracovníkom, ktorí mali pred nástupom do zamestnania na jeho území bydlisko v inom členskom štáte v určitej vzdialenosti od jeho hranice. Toto zvýhodnenie spočívalo v paušálnom spôsobe oslobodenia od dane z príjmov formou náhrady za extrateritoriálne výdavky vo výške 30 % daňového základu bez toho, aby mali pracovníci povinnosť preukázať, že im skutočne vznikli uvedené výdavky alebo že tieto výdavky dosahovali výšku tejto náhrady. Súdny dvor nenašiel nič, čo by poukazovalo na nezlučiteľnosť takejto právnej úpravy s právom EÚ.

C-479/13 Európska komisia v. Francúzska republika (5. 3. 2015)

C-502/13 Európska komisia v. Luxemburské veľkovoľvodstvo (5. 3. 2015)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Dane – DPH – Uplatnenie zníženej sadzby – Dodanie digitálnych alebo elektronických kníh“

EK začala konanie o nespĺnení povinnosti voči Francúzsku a Luxembursku z dôvodu, že uplatňovali zníženú sadzbu DPH na dodanie elektronických kníh, teda kníh elektronického formátu dodaných za úhradu prostredníctvom elektronického stiahnutia alebo internetového vysielania (streaming). Spresnil, že dodanie takýchto kníh predstavuje poskytnutie služby a nie

dodanie tovaru. Žaloby EK následne posúdil ako dôvodné a rozhodol, že oba štáty porušili svoje povinnosti, ktoré im vyplývali z práva EÚ.

C-499/13 Macikowski (26. 3. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty – Zásady proporcionality a daňovej neutrality – Zdanenie dodania nehnuteľnosti v konaní o nútenej dražbe – Vnútroštátna právna úprava, ktorá súdnemu exekútorovi vykonávajúcemu takúto dražbu ukladá povinnosť vypočítať a zaplatiť DPH za takúto transakciu – Zaplatenie kúpnej ceny príslušnému súdu a povinnosť tohto súdu previesť DPH, ktorá má byť zaplatená, súdnemu exekútorovi – Finančná a trestnoprávna zodpovednosť súdneho exekútora v prípade nezaplatenia DPH – Rozdiel medzi lehotou stanovenou všeobecným právom na zaplatenie DPH zdaniiteľnou osobou a lehotou uloženou takémuto súdnemu exekútorovi – Nemožnosť odpočítať daň zaplatenú na vstupe“

Súdny dvor sa v tomto prejudiciálnom konaní vyjadril k vnútroštátnemu právu upravujúcemu povinnosti exekútora pri platbe DPH z titulu predaja nehnuteľnosti formou núteného výkonu. Okrem iného rozhodol, že právo EÚ nebráni tomu, aby súdny exekútor ručil celým svojím majetkom za sumu splatnej DPH z výťažku z takéhoto predaja, keď si nesplní svoju povinnosť vybrať a zaplatiť túto daň, avšak za predpokladu, že dotknutý súdny exekútor v skutočnosti disponuje všetkými právnymi prostriedkami na účely splnenia tejto povinnosti, čo musí preveriť vnútroštátny súd.

C-553/13 Statoil Fuel & Retail (5. 3. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nepriame dane – Spotrebné dane – Smernica 2008/118/ES – Článok 1 ods. 2 – Kvapalné palivo podliehajúce spotrebnej dani – Daň z maloobchodného predaja – Pojem ‚osobitný účel‘ – Vopred stanovené určenie – Organizácia hromadnej dopravy na území mesta“

Súdny dvor sa v tomto prejudiciálnom konaní vyjadril k smernici o všeobecnom systéme spotrebných daní. Rozhodol, že právo EÚ bráni vnútroštátnej právnej úprave ako vo veci samej, ktorá ukladá daň z predaja tovarov a služieb v oblasti maloobchodu, a to bez toho, aby upravila výnimku týkajúcu sa predaja výrobkov podliehajúcich spotrebnej dani. Tento záver nemôže spochybniť ani skutočnosť, že cieľ, ktorý táto daň sleduje, je financovanie organizácie hromadnej dopravy na území samosprávneho celku, ktorý má bez ohľadu na existenciu uvedenej dane povinnosť uvedenú činnosť vykonávať a financovať, pričom to platí aj v prípade, že by príjmy z výberu uvedenej dane boli použité výlučne na účely uskutočnenia uvedenej činnosti.

D. Oblasť: Doprava

C-6/14 Wucher Helicopter a Euro-Aviation Versicherung (26. 2. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (ES) č. 785/2004 – Leteckí dopravcovia a prevádzkovatelia lietadiel – Poistenie – Požiadavky – Pojmy ‚cestujúci‘ a ‚člen posádky‘ – Vrtuľník – Preprava znalca v oblasti odstrelu lavín – Škoda utrpená počas pracovného letu – Náhrada škody“

V rámci letu vrtuľníkom na účely odstrelu lavín člen lavínovej komisie utrpel ťažké zranenie. Vnútroštátny súd mal v rámci sporu o náhrade škody pochybnosti, či možno člena lavínovej komisie považovať za cestujúceho. Súdny dvor vysvetlil pojem „cestujúci“ v zmysle práva EÚ a medzinárodného práva. Čo sa týka práva EÚ, konštatoval, že osoba na palube vrtuľníka leteckého dopravcu Spoločenstva, ktorá je prepravovaná na základe zmluvy uzatvorenej medzi zamestnávateľom tejto osoby a týmto leteckým dopravcom na účely plnenia osobitnej úlohy, akou je úloha dotknutá vo veci samej, je „cestujúcim“. Zároveň táto osoba spadá pod pojem „cestujúci“ aj v zmysle Montrealského dohovoru, ak bola prepravená na základe „zmluvy o preprave“ v zmysle tohto dohovoru.

C-491/14 Rosa dels Vents Assessoria (10. 3. 2015)

"Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Ochranné známky – Smernica 2008/95/ES – Článok 5 ods. 1 – Pojem „tretia osoba“ – Majiteľ neskoršej ochrannej známky "

V tomto uznesení Súdny dvor posudzoval otázku, či sú závery z jeho skoršej judikatúry¹ vo vzťahu k ustanoveniu nariadenia 207/2009 uplatniteľné aj na ustanovenie smernice 2008/95. Odpovedal na ňu kladne a rozhodol, že aj podľa čl. 5 ods. 1 smernice 2008/95 výhradné právo majiteľa ochrannej známky zakázať tretím osobám používať v obchodnom styku označenia, ktoré sú rovnaké alebo podobné ako jeho ochranná známka, platí aj voči tretej osobe, ktorá je majiteľom neskoršej ochrannej známky, bez toho, aby bolo potrebné neskoršiu ochrannú známku najskôr vyhlásiť za neplatnú.

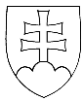
E. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

C-539/13 Merck Canada a Merck Sharp & Dohme (12. 2. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Akt o pristúpení k Európskej únii z roku 2003 – Príloha IV – Kapitola 2 – Osobitná úprava – Dovoz patentovaného liečiva – Povinnosť predchádzajúceho oznámenia“

V tomto prejudiciálnom konaní Súdny dvor objasnil spôsob, akým sa uplatňuje ochrana poskytovaná majiteľovi patentu alebo DOO právom EÚ. Vysvetlil, že právo EÚ výslovne neukladá oprávnenej osobe povinnosť, aby pred podaním návrhu na súd oznámila svoj zámer namietiť proti zamýšľanému dovozu iným subjektom, o ktorom bola riadne upovedomená a ktorý podľa nej uvedenú ochranu porušuje. Ak však táto oprávnená osoba nevyužije ochrannú lehotu na prejavenie svojho nesúhlasu, subjekt zamýšľajúci dovážať liečivo je oprávnený podať na príslušné orgány žiadosť o povolenie na dovoz tohto výrobku a prípadne ho začať dovážať a uvádzať na trh. Oprávnené osoby teda nemôžu získať náhradu škody, ktorá im vznikla z dôvodu dovozu, proti ktorému včas nenamietali, ale v zásade môžu namietiť voči budúcemu dovozu. Súdny dvor v neposlednom rade vysvetlil aj to, kto má vykonať a komu má byť adresované oznámenie zámeru dovozu liečiva, ktoré je v krajine dovozu chránené patentom alebo DOO.

¹ Rozsudok Súdneho dvora z 21. februára 2013 vo veci C-561/11 *Fédération Cynologique Internationale*.

C-41/14 Christie's France (26. 2. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2001/84/ES – Článok 1 – Duševné vlastníctvo – Dražba pôvodných umeleckých diel – Odmena z ďalšieho predaja v prospech autora pôvodného umeleckého diela – Subjekt povinný zaplatiť odmenu z ďalšieho predaja – Kupujúci alebo predávajúci – Zmluvná výnimka“

Prejudiciálne konanie sa týkalo výkladu smernice o práve ďalšieho predaja v prospech autora pôvodného umeleckého diela. Vnútroštátny súd sa pýtal, či právo EÚ stanovuje, že predávajúci má za akéhokoľvek predpokladu v konečnom dôsledku povinnosť zaplatiť odmenu z ďalšieho predaja, alebo či je možné sa na základe zmluvy od tohto postupu odchýliť. Súdny dvor rozhodol, že právo EÚ nebráni tomu, aby sa osoba povinná zaplatiť odmenu z ďalšieho predaja, ktorú určila vnútroštátna právna úprava, bez ohľadu na to, či ide o predávajúceho alebo odborníka na trh s umením, mohla s akoukoľvek ďalšou osobou dohodnúť, že táto ďalšia osoba v konečnom dôsledku znáša v celom rozsahu alebo sčasti náklady na odmenu z ďalšieho predaja, pokiaľ sa také zmluvné dojednanie nijako nedotkne povinností ani zodpovednosti, ktoré má vo vzťahu k autorovi osoba povinná zaplatiť odmenu.

C-463/12 Copysan Båndkopi (5. 3. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Autorské práva a s nimi súvisiace práva – Smernica 2001/29/ES – Článok 5 ods. 2 písm. b) a článok 6 – Právo na vyhotovenie rozmnoženiny – Výnimka – Rozmnoženiny na súkromné použitie – Rozmnoženiny vyhotovované pomocou pamäťových kariet mobilných telefónov – Primeraná kompenzácia – Poplatok z nosičov – Rovnosť zaobchádzania – Vrátenie poplatku – Minimálna ujma“

Vnútroštátny spor sa týkal zaplataenia poplatku určeného na financovanie primeranej kompenzácie vyplácanej na základe výnimky súvisiacej s právom na vyhotovenie rozmnoženiny stanovenej v smernici o autorských právach. Súdny dvor sa v tomto rozsudku vyložil túto smernicu s ohľadom na vnútroštátne právo upravujúce primeranú kompenzáciu vzhľadom na multifunkčné nosiče, a to konkrétne pamäťové karty a interné pamäte elektronických zariadení.

C-279/13 C More Entertainment (26. 3. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov – Autorské práva a s nimi súvisiace práva – Smernica 2001/29/ES – Informačná spoločnosť – Zosúladenie niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv – Článok 3 ods. 2 – Priamy prenos športového zápasu na internete“

Vnútroštátny spor sa týkal zákonnosti umiestnenia hypertextových linkov na webovej stránke, ktoré umožnili prístup k sledovaniu zápasov na inej webovej stránke bez zaplataenia poplatku požadovaného majiteľom tejto stránky. Súdny dvor v prejudiciálnom konaní rozhodol, že vnútroštátna právna úprava, ktorá sankcionuje takéto počínanie a ktorá rozširuje výlučné právo vysielacích organizácií na verejné prenosy, ktoré by mohli predstavovať priame prenosy športových zápasov na internete, akými sú dotknuté prenosy vo veci samej, je v súlade s právom EÚ.

F. Oblasť: Energetika

C-510/13 E.ON Földgáz Trade (19. 3. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Vnútrotný trh so zemným plynom – Smernica 2003/55/ES – Článok 25 – Smernica 2009/73/ES – Články 41 a 54 – Časová pôsobnosť – Nariadenie (ES) č. 1775/2005 – Článok 5 – Mechanizmy pridelovania kapacity a postupy riadenia preťaženia – Rozhodnutie regulačného orgánu – Právo podať žalobu – Žaloba spoločnosti, ktorá je držiteľkou oprávnenia na prepravu zemného plynu – Charta základných práv Európskej únie – Článok 47 – Právo na účinnú súdnu ochranu proti rozhodnutiu regulačného orgánu“

V tomto prejudiciálnom konaní sa Súdny dvor vyjadril k výkladu smernice o spoločných pravidlách pre vnútrotný trh so zemným plynom. Okrem iného rozhodol, že taká vnútroštátna právna úprava, ktorá upravuje podanie opravného prostriedku na súd príslušný na kontrolu zákonnosti aktov regulačného orgánu a neumožňuje priznať hospodárskemu subjektu, ktorý je dodávateľom energií a energetickou spoločnosťou, aktívnu legitímáciu na podanie žaloby proti rozhodnutiu tohto regulačného orgánu, ktoré sa týka sieťového predpisu, odporuje právu EÚ.

C-596/13 P Európska komisia v. Moravia Gas Storage (26. 3. 2015)

„Odvolať – Vnútrotný trh so zemným plynom – Povinnosť plynárenských podnikov – Vytvorenie systému dohodnutého prístupu tretích osôb do plynárenských skladovacích zariadení – Rozhodnutie českých úradov – Dočasná výnimka na budúce podzemné plynárenské skladovacie zariadenia v Dambořiciach – Rozhodnutie Komisie – Nariadenie zrušenia rozhodnutia o výnimke – Smernice 2003/55/ES a 2009/73/ES – Časová pôsobnosť“

Spoločnosť Moravia Gas (predtým Globula) napadla rozhodnutie EK, ktorým EK nariadila Českej republike zrušiť rozhodnutie o udelení dočasnej výnimky z povinnosti poskytnúť dohodnutý prístup tretím osobám týkajúcej sa 90 % kapacity podzemného plynárenského skladovacieho zariadenia v Dambořiciach počas určitého obdobia. Všeobecný súd sa stotožnil s názorom žalobkyne a zrušil sporné rozhodnutie z dôvodu, že bolo prijaté na základe nesprávneho právneho základu.² Všeobecný súd neskúmal druhý a tretí žalobný dôvod, ktoré žalobkyňa uviedla na podporu svojej žaloby. Súdny dvor tento rozsudok zrušil a vec vrátil Všeobecnému súdu z dôvodu, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že EK pri prijímaní sporného rozhodnutia nesprávne uplatnila smernicu 2009/73.

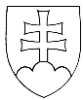
G. Oblasť: Inštitucionálne právo

C-175/13 Liivimaa Lihaveis (10. 2. 2015)

„Prejudiciálne konanie – Článok 267 ZFEÚ – Odvolať proti rozhodnutiu o iniciovaní prejudiciálneho konania – Neexistencia prebiehajúceho konania pred súdom rozhodujúcim o uvedenom odvolaní – Zjavná neprípustnosť“

V spore iniciovanom družstvom chovateľov dobytka ohľadne zamietnutia žiadosti o dotáciu rozhodol estónsky súd o iniciovaní prejudiciálneho konania a položení niekoľkých otázok Súdnemu dvoru. Najvyšší súd, ktorý sa zaoberal odvolaním proti uvedenému rozhodnutiu,

² Rozsudok Všeobecného súdu zo 6. septembra 2013 vo veci T-465/11 *Globula v. Európska komisia*.

v súlade s judikatúrou Súdneho dvora vo veci *Cartesio* toto rozhodnutie ako také nespochybnil a odvolanie zamietol. V rovnakom rozhodnutí však dospel k záveru, že Súdny dvor je potrebné položiť ešte niekoľko dodatočných prejudiciálnych otázok. Súdny dvor však takýto postup odmietol s odôvodnením, že pred spomínaným súdom už v čase, kedy sa obrátil na Súdny dvor, neprebíhal nijaký spor. No tomto závere podľa Súdneho dvora nič nemení ani skutočnosť, že by spomínaný súd mohol neskôr rozhodovať o odvolaní voči rozhodnutiu vydanému súdom, ktorý položil pôvodné prejudiciálne otázky, v nadväznosti na rozsudok Súdneho dvora.

C-48/14 Európsky parlament v. Rada EÚ (12. 2. 2015)

„Žaloba o neplatnosť – Smernica 2013/51/Euratom – Voľba právneho základu – Zmluva ESAE – Články 31 AE a 32 AE – Zmluva o FEÚ – Článok 192 ods. 1 ZFEÚ – Ochrana ľudského zdravia – Rádioaktívne látky vo vode určenej na ľudskú spotrebu – Právna istota – Lojálna spolupráca medzi inštitúciami“

Parlament napadol na Súdnom dvore platnosť smernice stanovujúcej požiadavky na ochranu zdravia obyvateľstva vzhľadom na rádioaktívne látky obsiahnuté vo vode určenej na ľudskú spotrebu. Na podporu svojej žaloby uviedol tri žalobné dôvody, a to nesprávnu voľbu právneho základu, porušenie zásady právnej istoty a porušenie zásady lojálnej spolupráce. Súdny dvor neprijal ani jeden z dôvodov a žalobu v celom rozsahu zamietol.

C-221/14 P H v. Súdny dvor EÚ (26. 2. 2015)

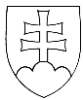
"Odvolanie – Platové pomery členov Súdneho dvora Európskej únie – Bývalý člen Súdu pre verejnú službu Európskej únie – Účasť v spoločnom systéme zdravotného poistenia Európskych spoločenstiev – Rozhodnutie – Zamietnutie – Prostriedky nápravy – Zmeškanie lehoty – Nepripustnosť"

Súdny dvor zamietol odvolanie bývalého sudcu Súdu pre verejnú službu EÚ proti uzneseniu Všeobecného súdu, ktorým Všeobecný súd zamietol žalobu odvolateľa ako neprípustnú z dôvodu zmeškania lehoty. Súdny dvor predovšetkým potvrdil závery Všeobecného súdu, že na žaloby bývalých sudcov Súdu pre verejnú službu EÚ sa vzťahuje dvojmesačná lehota na podanie žaloby uvedená v čl. 263 ZFEÚ a že sudcovia nepatria medzi úradníkov alebo iných zamestnancov EÚ, ale medzi členov inštitúcií EÚ. Na tomto závere podľa Súdneho dvora nič nemení ani argument odvolateľa týkajúci sa Spoločných predpisov o poistení pre prípad úrazu a choroby z povolania úradníkov Európskych spoločenstiev, ktoré prijali všetky inštitúcie na základe spoločnej dohody.

H. Oblasť: Ochrana spotrebiteľa

C-567/13 Baczó a Vizsnyiczai (12. 2. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Smernica 93/13/EHS – Článok 7 – Zmluva o úvere na kúpu bytu – Rozhodcovská doložka – Nekalá povaha – Žaloba spotrebiteľa – Vnútroštátne procesné pravidlo – Nedostatok právomoci súdu prejednávajúceho žalobu týkajúcu sa neplatnosti adhéznej zmluvy rozhodnúť o návrhu na určenie nekalej povahy zmluvných podmienok uvedených v tejto zmluve“

Vnútroštátny spor sa týkal určenia neplatnosti zmluvy o úvere na kúpu bytu a rozhodcovskej doložky zahrnutej do tejto zmluvy. Maďarské procesné právo stanovovalo, že miestny súd príslušný na rozhodnutie o žalobe spotrebiteľa na neplatnosť adhéznej zmluvy nie je príslušný na prejednanie návrhu uvedeného spotrebiteľa na určenie nekalej povahy zmluvných podmienok zahrnutých v tej istej zmluve. Naopak, príslušnosť v takomto prípade bola vyhradená župnému súdu. Súdny dvor rozhodol, že takáto úprava je v súlade s právom EÚ za predpokladu, že nevedie k nadmernému sťaženiu výkonu práv, ktoré priznáva spotrebiteľom právo EÚ.

C-143/13 Matei (26. 2. 2015)

„Smernica 93/13/EHS – Nekalé podmienky v zmluvách uzatvorených medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom – Článok 4 ods. 2 – Posúdenie nekalej povahy zmluvných podmienok – Vylúčenie podmienok týkajúcich sa hlavného predmetu zmluvy alebo primeranosti ceny alebo odmeny, pokiaľ sú tieto podmienky jasné a zrozumiteľné – Podmienky, ktoré obsahujú ‚poplatok za riziko‘ vyberaný veriteľom a oprávňujú ho za určitých podmienok jednostranne zmeniť úrokovú sadzbu“

Vnútroštátny spor sa týkal údajne nekalej povahy podmienok zahrnutých v zmluvách o spotrebiteľských úveroch, ktoré upravujú na jednej strane „poplatok za riziko“, ktorý vyberá banka, a na druhej strane banku oprávňujú za určitých podmienok jednostranne zmeniť úrokovú sadzbu. Súdny dvor okrem iného rozhodol, že pri možnosti jednostrannej zmeny úrokovej sadzby si treba klásť otázku o predvídateľnosti zvýšenia tejto sadzby pre spotrebiteľa, hoci formulácia kritéria „vzniku podstatných zmien na finančnom trhu“ sa sama osebe z gramatického hľadiska zdá jasná a zrozumiteľná. Čo sa týka „poplatku za riziko“, vzniká pochybnosť o tom, či dotknutá úverová zmluva transparentným spôsobom odôvodňuje tento poplatok, keďže je otázna protihodnota, ktorú za uvedený poplatok veriteľ poskytne.

Spojené veci C-503/13 a C-504/13 Boston Scientific Medizintechnik (5. 3. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Zodpovednosť za chybné výrobky – Smernica 85/374/EHS – Článok 1, článok 6 ods. 1 a článok 9 prvý odsek písm. a) – Kardiostimulátor a implantovateľný automatický defibrilátor – Riziko zlyhania výrobku – Zranenie osoby – Vybratie údajne chybného výrobku a implantácia iného výrobku – Náhrada nákladov na zákrok“

Súdny dvor sa zaoberal otázkami, či sa právo EÚ má vykladať tak, že zistenie potenciálnej chyby výrobkov patriacich do tej istej skupiny alebo tej istej výrobnéj série, akými sú kardiostimulátory a implantovateľné automatické defibrilátory, umožňuje kvalifikovať taký výrobok ako chybný bez toho, aby bolo potrebné konštatovať túto chybu v konkrétnom výrobku. Súdny dvor rozhodol, že právo EÚ takéto skonštatovanie umožňuje. V neposlednom rade rozhodol, že náklady spojené s výmenou chybných stimulátorov, vrátane nákladov na chirurgické zákroky, sú škodou v zmysle práva EÚ, za ktorú je zodpovedný výrobca, pokiaľ je tento zákrok nevyhnutný na odstránenie chyby daného výrobku. Vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či je táto podmienka splnená v konaniach vo veci samej.

I. Oblasť: Sociálna politika

C-396/13 Sähköalojen ammattiliitto (12. 2. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Články 56 ZFEÚ a 57 ZFEÚ – Smernica 96/71/ES – Články 3, 5 a 6 – Pracovníci spoločnosti so sídlom v členskom štáte A, vyslaní na vykonávanie prác v členskom štáte B – Minimálna mzda stanovená kolektívnymi zmluvami členského štátu B – Aktívna legitímácia odborovej organizácie so sídlom v členskom štáte B – Právna úprava členského štátu A, ktorá zakazuje prevod pohľadávok týkajúcich sa mzdy na tretiu osobu“

Vnútroštátne konanie sa týkalo sporu medzi fínskymi odbormi a poľskou spoločnosťou ohľadne mzdových pohľadávok vyplývajúcich z pracovnoprávných vzťahov. Súdny dvor v tomto prejudiciálnom konaní okrem iného rozhodol, že právo EÚ neodporuje výpočtu minimálnej hodinovej a/alebo úkolovej mzdy na základe zaradenia pracovníkov do platových tried, ako je stanovené v relevantných kolektívnych zmluvách hostiteľského členského štátu. Svoj záver však podmienil tým, že tento výpočet a toto zaradenie sú vykonané podľa záväzných a transparentných pravidiel, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu. Ďalej rozhodol, ktoré zložky odmeňovania sú súčasťou minimálnej mzdy a ktoré naopak nie.

C-238/14 Európska komisia v. Luxemburské veľkovojsvodstvo (26. 2. 2015)

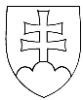
„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Sociálna politika – Smernica 1999/70/ES – Rámcová dohoda o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP – Nepravidelní pracovníci zábavného priemyslu – Opakovane uzatvárané pracovné zmluvy na dobu určitú – Doložka 5 bod 1 – Opatrenia zamerané na predchádzanie zneužívaniu opakovane uzatváraných zmlúv na dobu určitú – Pojem ‚objektívne dôvody‘ odôvodňujúce uzatvorenie takýchto zmlúv“

EK žiadala Súdny dvor, aby rozhodol, že Luxemburg porušil právo EÚ tým, že zachoval výnimky z opatrení zameraných na predchádzanie zneužívaniu zmlúv na dobu určitú, ktoré boli opakovane uzatvárané s nepravidelnými pracovníkmi zábavného priemyslu. Súdny dvor sa stotožnil so závermi EK a jej žalobu posúdil ako dôvodnú.

C-623/13 de Ruyter (26. 2. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálne zabezpečenie – Nariadenie (EHS) č. 1408/71 – Článok 4 – Vecná pôsobnosť – Zrážky z príjmov z majetku – Všeobecný sociálny príspevok – Príspevok na úhradu sociálneho dlhu – Sociálne odvody – Dodatočný príspevok k sociálnym odvodom – Účasť na financovaní povinných systémov sociálneho zabezpečenia – Priama a dostatočne relevantná súvislosť s určitými časťami systému sociálneho zabezpečenia“

Toto prejudiciálne konanie sa týkalo sociálneho zabezpečenia migrujúcich pracovníkov, konkrétne pôsobnosti francúzskych pravidiel o sociálnych odvodoch. Súdny dvor sa vo svojom rozsudku vyjadril k zásade zákazu kumulácie uplatniteľných právnych predpisov v oblasti sociálneho zabezpečenia a konštatoval, že tento nie je podriadený výkonu zárobkovej činnosti a uplatňuje sa bez ohľadu na pôvod príjmov, ktoré dotknuté osoby poberajú. Nie je teda rozdiel medzi príjmami z pracovnoprávneho vzťahu a príjmami z majetku.

C-515/13 Ingeniørforeningen i Danmark (26. 2. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Smernica 2000/78/ES – Rovnosť zaobchádzania v zamestnaní a povolani – Článok 2 ods. 1 a 2 písm. a) – Článok 6 ods. 1 – Rozdielne zaobchádzanie na základe veku – Vnútroštátna právna úprava stanovujúca nevyplatenie odstupného pracovníkom, ktorí si v čase svojho odchodu môžu uplatniť nárok na starobný dôchodok podľa všeobecného systému“

Dánske právo stanovovalo, že v prípade prepustenia zamestnanca, ktorý bol v tom istom podniku v pracovnom pomere nepretržite 12, 15 alebo 18 rokov, mu musí zamestnávateľ pri odchode vyplatiť odstupné vo výške jednej, dvoch alebo troch mesačných miezd. Toto odstupné sa však nevypláti, ak má zamestnanec v čase odchodu možnosť poberať starobný dôchodok podľa všeobecného systému. Súdny dvor prijal odôvodnenie predložené dánskou vládou a rozhodol, že právo EÚ takejto vnútroštátnej úprave nebráni.

C-533/13 AKT (17. 3. 2015)

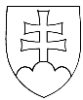
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Smernica 2008/104/ES – Dočasná agentúrna práca – Článok 4 ods. 1 – Zákazy alebo obmedzenia týkajúce sa využívania dočasných agentúrnych pracovníkov – Odôvodnenia – Dôvody všeobecného záujmu – Povinnosť preskúmania – Dosah“

Vnútroštátne konanie sa týkalo sporu medzi odbormi na jednej strane a združením zamestnávateľov a spoločnosťou Shell Aviation Finland na strane druhej, a to vo veci zamestnávania dočasných agentúrnych pracovníkov. Súdny dvor bol konfrontovaný s otázkou, či vnútroštátne právo môže ísť nad rámec smernice, čo sa týka zákazov alebo obmedzení využívania dočasných agentúrnych pracovníkov, a tiež s otázkou, aké boli, resp. sú v tejto súvislosti povinnosti tak príslušných vnútroštátnych orgánov ako aj vnútroštátnych súdov.

C-266/13 Kik (19. 3. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálne zabezpečenie – Nariadenie (EHS) č. 1408/71 – Dohoda medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na strane druhej o voľnom pohybe osôb – Štátny príslušník členského štátu, v ktorom má bydlisko, zamestnaný ako pracovník na palube plavidla na kladenie potrubí plaviaceho sa pod vlajkou iného tretieho štátu – Pracovník pôvodne zamestnaný podnikom so sídlom v Holandsku a následne podnikom so sídlom vo Švajčiarsku – Práca vykonávaná postupne na kontinentálnom šelfe patriacom tretiemu štátu, v medzinárodných vodách a na časti kontinentálneho šelfu patriacej určitým členským štátom – Osobná pôsobnosť uvedeného nariadenia – Určenie uplatniteľných právnych predpisov“

Pán Kik, holandský štátny príslušník s bydliskom v Holandsku, pracoval na lodi kladúcej káble, ktorá sa plavila pod panamskou vlajkou v medzinárodných vodách, ako aj časti kontinentálneho šelfu patriacej určitým členským štátom. Najprv bol zamestnaný v spoločnosti so sídlom v Holandsku a podliehal všeobecnému systému sociálneho zabezpečenia tohto členského štátu. Neskôr vykonával tú istú činnosť ako zamestnanec spoločnosti so sídlom vo Švajčiarsku. Jeho plat naďalej podliehal holandskej dani z príjmov. Súdny dvor jednak rozhodol, že pracovník ako pán Kik patrí do pôsobnosti nariadenia o uplatňovaní systémov

sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva. Okrem toho tiež rozhodol, že v situácii pracovníka, akým je pán Kik, sú uplatniteľnými právnymi predpismi predpisy členského štátu alebo štátu považovaného za členský štát, v ktorom má podnik zamestnávajúci tohto pracovníka svoje sídlo.

C-316/13 Fenoll (26. 3. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Charta základných práv Európskej únie – Článok 31 ods. 2 – Smernica 2003/88/ES – Článok 7 – Pojem ‚pracovník‘ – Zdravotne postihnutá osoba – Právo na platenú dovolenku za kalendárny rok – Vnútroštátna právna úprava odporujúca právu Únie – Úloha vnútroštátneho súdu“

Pán Fenoll bol klientom Centra pomoci prostredníctvom práce. Uvedené centrá ponúkajú rôzne pracovné možnosti, lekársko-sociálnu a vzdelávaciu podporu a sociálne prostredie určitým znevýhodneným osobám s cieľom podporiť ich osobný rozvoj a sociálnu integráciu. Centrum poskytovalo p. Fenollovi niekoľko týždňov platenej dovolenky. Z dôvodu nevyčerpania svojej dovolenky žiadal o poskytnutie finančnej náhrady, čo mu bolo zamietnuté. Súdny dvor v prejudiciálnom konaní rozhodol, že aj osoba ako pán Fenoll, ktorá je klientom Centra pomoci prostredníctvom práce, spadá pod pojem „pracovník“ v zmysle práve EÚ.

J. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika

C-439/13 P Elitaliana v. Eulex Kosovo (10. 2. 2015)

„Znovuotvorenie ústnej časti konania – Konanie ústneho pojednávania“

V tomto konaní Súdny dvor rozhoduje o odvolaní proti uzneseniu Všeobecného súdu, ktorým rozhodol o neprípustnosti žaloby súkromnej spoločnosti z dôvodu, že žalovaný subjekt nie je pasívne legitimovaný a že Všeobecný súd nemá právomoc rozhodovať o žalobách prijatých na základe ustanovení ZEÚ v oblasti SZBP. Súdny dvor najprv rozhodol, že o veci rozhodne bez ústneho pojednávania. Po vypočutí návrhov generálneho advokáta však uznesením z 10. februára 2015 rozhodol o znovuoatvorení ústnej časti konania, pričom označil za potrebné uskutočniť ústne pojednávanie. Cieľom je umožniť generálnemu advokátovi a následne Súdnemu dvoru zaujať postoj k otázke právomoci Všeobecného súdu a Súdného dvora v oblasti SZBP. O písomné vyjadrenie k tejto otázke ako aj o ústne vyjadrenie na pojednávaní Súdny dvor požiadal aj Radu EÚ a EK.

C-585/13 P Europäisch-Iranische Handelsbank v. Rada EÚ (5. 3. 2015)

„Odvolanie – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránskej islamskej republike s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní – Zmrazenie finančných prostriedkov – Obmedzenie prevodov finančných prostriedkov – Pomoc označeným subjektom pri obchádzaní reštriktívnych opatrení alebo pri ich porušovaní“

Súdny dvor sa v konaní zaoberal odvolaním Europäisch-Iranische Handelsbank proti rozsudku Všeobecného súdu³, v ktorom v zásade rozhodol, že EÚ mohla zmraziť finančné prostriedky

³ Rozsudok Všeobecného súdu z 6. septembra 2013 vo veci T-434/11 *Europäisch-Iranische Handelsbank v. Rada EÚ*.

a hospodárske zdroje navrhovateľky. Súdny dvor sa v plnom rozsahu stotožnil s rozsudkom Všeobecného súdu a odvolanie zamietol.

K. Oblasť: Štátna pomoc

C-37/14 Európska komisia v. Francúzska republika (12. 2. 2015)

"Nesplnenie povinnosti členským štátom – Štátna pomoc – Plány kampane – Sektor ovocia a zeleniny – Pomoc neoprávnená a nezlučiteľná s vnútorným trhom – Vymoženie – Nevykonanie"

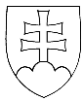
V spore medzi EK a Francúzskom išlo o podporu trhu s ovocím a so zeleninou vo Francúzsku, ktorú EK rozhodnutím z roku 2009 označila za neoprávnenú štátnu pomoc a nariadila, aby ju Francúzsko vymohlo späť. Toto rozhodnutie napadli viaceré subjekty, vrátane Francúzska, žalobou o neplatnosť na Všeobecnom súde, avšak neuspeli.⁴ Nakoľko EK považovala povinnosti Francúzska vyplývajúce najmä z uvedeného rozhodnutia za nesplnené, podala na Súdny dvor žalobu. Vo svojom rozsudku Súdny dvor potvrdil, že Francúzsko neprijalo všetky opatrenia na vymoženie neoprávnenej štátnej pomoci a neposkytlo EK všetky informácie, ktoré jej podľa jej rozhodnutia poskytnúť malo. Pri viacerých čiastkových aspektoch Súdny dvor zdôraznil, že Francúzsko sa obmedzilo na všeobecné a nepodložené tvrdenia a nepreukázalo konkrétne relevantné okolnosti.

C-672/13 OTP Bank (19. 3. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Štátna pomoc – Článok 107 ods. 1 ZFEÚ – Pojem ‚štátna pomoc‘ – Pomoc na bývanie priznaná pred pristúpením Maďarska k Európskej únii určitým kategóriám domácností – Zrušenie pomoci úverovými inštitúciami výmenou za štátnu záruku – Článok 108 ods. 3 ZFEÚ – Opatrenie, ktoré nebolo vopred oznámené Európskej komisii – Protiprávnosť“

Spor vo veci samej sa týkal štátnej záruky, ktorú Maďarsko poskytlo OTP Bank ešte pred vstupom do EÚ. Súdny dvor okrem iného pripomenul, že nakoľko išlo o nenotifikovanú štátnu pomoc, vnútroštátny súd je povinný nariadiť jej vrátenie v súlade s jeho vnútroštátnym právom, a to aj v tom prípade, že EK v konečnom rozhodnutí vyhlási štátnu pomoc za zlučiteľnú s vnútorným trhom. Navyše zdôraznil, že pokiaľ ide o príjemcov štátnej záruky a vzhľadom na imperatívnu povahu kontroly štátnej pomoci vykonávanej EK, môžu mať príjemcovia pomoci legitímnu dôveru v oprávnenosť pomoci v zásade len vtedy, ak sa táto poskytla v súlade s právom EÚ, a starostlivý hospodársky subjekt je za normálnych okolností schopný sa ubezpečiť, že stanovený postup bol dodržaný. Osobitne, ak sa pomoc poskytla bez predchádzajúceho oznámenia EK, na základe čoho je podľa čl. 108 ods. 3 ZFEÚ protiprávna, príjemca pomoci nemôže mať v tomto prípade legitímnu dôveru v zákonnosť jej poskytnutia a nemá k dispozícii prostriedok nápravy podľa práva EÚ.

⁴ Rozsudky Všeobecného súdu z 27. septembra 2012 vo veci T-139/09 *Francúzska republika v. Európska komisia*, vo veci T-243/09 *Fedecom v. Európska komisia* a vo veci T-328/09 *Producteurs de légumes de France v. Európska komisia*.

L. Oblasť: Verejné obstarávanie

C-538/13 eVigilo (12. 3. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné zákazky – Smernice 89/665/EHS a 2004/18/ES – Zásady rovnosti zaobchádzania a transparentnosti – Väzba uchádzača s odborníkmi verejného obstarávateľa – Povinnosť zohľadniť túto väzbu – Dôkazné bremeno týkajúce sa zaujatosti odborníka – Neexistencia vplyvu takej zaujatosti na konečný výsledok hodnotenia – Lehoty na podanie opravných prostriedkov – Napadnutie abstraktných kritérií na zadanie zákazky – Objasnenie týchto kritérií po oznámení vyčerpávajúcich dôvodov zadania zákazky – Miera súladu ponúk s technickými špecifikáciami ako kritérium hodnotenia“

Vnútroštátny súd sa v tomto prejudiciálnom konaní v zásade pýtal, či právo EÚ bráni tomu, aby bola protiprávnosť vyhodnotenia ponúk uchádzačov konštatovaná iba z dôvodu, že vybraný uchádzač o zákazku mal významné väzby s odborníkmi vymenovanými verejným obstarávateľom, ktorí vyhodnotili ponuky. Súdny dvor predovšetkým odpovedal, že právo EÚ takémuto postupu nebráni. Verejný obstarávateľ je v každom prípade povinný overiť existenciu prípadných konfliktov záujmov a prijať vhodné opatrenia na to, aby im zabránil, resp. ich odhalil a odstránil. V rámci preskúmania opravného prostriedku smerujúceho k zrušeniu rozhodnutia o zadaní zákazky z dôvodu zaujatosti odborníkov nemožno od odmietnutého uchádzača vyžadovať, aby konkrétne preukázal, že odborníci konali zaujato. V zásade prináleží vnútroštátnemu právu určiť, či a v akom rozsahu musia príslušné správne a súdne orgány prihliadať na okolnosť, že prípadná zaujatosť odborníkov mala alebo nemala vplyv na rozhodnutie o zadaní zákazky.

C-601/13 Ambisig (26. 3. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2004/18/ES – Verejné zákazky na služby – Priebeh konania – Kritériá pre zadanie zákazky – Kvalifikácia personálu povereného plnením zákazky“

Súdny dvor v prejudiciálnom konaní posudzoval, či jedna z podmienok stanovených verejným obstarávateľom pri zákazke v oblasti vzdelávacích a poradenských služieb spĺňa požiadavky práva EÚ. Rozhodol, že kritérium, o aké ide vo veci samej, ktoré umožňuje hodnotiť kvalitu tímov, ktoré uchádzači konkrétne navrhnu na vykonanie tejto zákazky, z hľadiska zloženia týchto tímov, ako aj ich preukázaných skúseností a odborných profilov ich členov, je v súlade s právom EÚ.

M. Oblasť: Voľný pohyb kapitálu

C-343/13 Modelo Contiente Hipermercados (5. 3. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Režim zlúčení a splynutí akciových spoločností – Smernica 78/855/EHS – Zlúčenie – Článok 19 – Účinky – Prechod všetkých aktív a pasív preberanej spoločnosti na preberajúcu spoločnosť – Porušenie, ktorého sa pred zlúčením alebo splynutím dopustila preberaná spoločnosť – Konštatovanie porušenia správnym rozhodnutím po tomto zlúčení alebo splynutí – Vnútroštátne právo – Prechod priestupkovej zodpovednosti preberanej spoločnosti – Prípustnosť“

Príslušný úrad v Portugalsku skonštatoval, že spoločnosť ACT porušila niektoré ustanovenia pracovného práva a uložil jej pokutu. Medzičasom ale prišlo k prebratiu tejto spoločnosti inou spoločnosťou. Vnútroštátny súd sa obrátil na Súdny dvor s otázkou, či právo EÚ spôsobuje, že na preberajúcu spoločnosť prejde povinnosť zaplatiť pokutu, uloženú konečným rozhodnutím až po zlúčení za porušenia pracovného práva, ktorých sa dopustila preberaná spoločnosť v čase pred zlúčením. Súdny dvor odpovedal kladne.

N. Oblasť: Vzdelávanie, profesijné vzdelávanie a mládež

Spojené veci C-464/13 a C-465/13 Oberto a O'Leary (11. 3. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Štatút európskych škôl – Právomoc Rady pre sťažnosti európskych škôl konať a rozhodovať o pracovnej zmluve na dobu určitú uzavretej medzi európskou školou a učiteľom, ktorý nebol vyslaný alebo pridelený členským štátom“

Toto prejudiciálne konanie sa týkalo právomoci nemeckých súdov konať a rozhodovať o žalobách týkajúcich sa kontroly platnosti určitej doby, na ktorú boli uzatvorené pracovné zmluvy osôb pracujúcich pre „európske školy“. Súdny dvor vyložil určité aspekty Dohovoru o štatúte európskych škôl týkajúce sa pracovných zmlúv učiteľov na čiastočné úväzky a objasnil kompetencie riaditeľov a Rady pre sťažnosti európskych škôl.

O. Oblasť: Životné prostredie

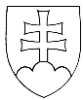
C-531/13 Marktgemeinde Straßwalchen a i. (11. 2. 2015)

„Životné prostredie – Smernica 85/337/EHS – Posudzovanie vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie – Projekty, ktoré musia alebo nemusia byť predmetom posudzovania – Skúšobné vrty – Bod 14 prílohy I – Pojem ‚ťažba ropy a zemného plynu na komerčné účely‘ – Povinnosť vykonať posudzovanie pri ťažbe určitého množstva zemného plynu – Bod 2 písm. d) prílohy II – Pojem ‚hĺbkový vrt‘ – Bod 1 prílohy III – Pojem ‚prepojenie s inými projektmi‘“

Príslušný úrad v Rakúsku povolil uskutočnenie skúšobného vrtu bez posúdenia vplyvov tohto projektu na životné prostredie. Súdny dvor jednak upozornil rakúsky súd, že povinnosť posudzovať vplyvy na životné prostredie vyplýva nielen z čl. 4 ods. 1 v smernice o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie v spojení s bodom 14 prílohy I, na ktoré odkazoval v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ale aj z čl. 4 ods. 2 v spojení s bodom 2 písm. d) prílohy II tejto smernice. Príslušné vnútroštátne orgány pritom musia podľa Súdného dvora osobitne preskúmať otázku, či vzhľadom na kritériá uvedené v prílohe III uvedenej smernice musí byť vykonané posudzovanie vplyvov na životné prostredie. V rámci toho treba predovšetkým preskúmať, či vplyvy skúšobných vrtov na životné prostredie môžu byť z dôvodu vplyvov iných projektov závažnejšie než pri neexistencii týchto iných projektov. Toto posudzovanie nemôže závisieť od hraníc územia obce.

C-43/14 ŠKO-ENERGO (26. 2. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana ozónovej vrstvy – Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Európskej únii – Metóda

prideľovania kvót – Bezodplatné pridelenie kvót – Zdanenie takéhoto pridelenia daňou z darovania“

Tento prípad sa týkal susednej Českej republiky. Spoločnosť ŠKO-ENERGO bezodplatne nadobudla emisné kvóty skleníkových plynov na výrobu elektriny, za ktoré jej Finanční úrad na základe dodatočne prijatej zákonnej úpravy vyrubil daň z darovania. Prejudiciálne konanie sa týkalo súladu takejto dane s právom EÚ. Súdny dvor rozhodol, že právo EÚ bráni uplatňovaniu dane z darovania, akou je dotknutá daň vo veci samej, ak táto daň nerešpektuje 10 % hranicu odplatne pridelených emisných kvót v zmysle smernice o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve, čo musí overiť vnútroštátny súd.

C-534/13 Fipa Group a i. (4. 3. 2015)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 191 ods. 2 ZFEÚ – Smernica 2004/35/ES – Environmentálna zodpovednosť – Vnútroštátna právna úprava, ktorá neupravuje možnosť orgánu nariadiť vlastníkom znečistených pozemkov, ktorí k tomuto znečisteniu neprispeli, výkon preventívnych a nápravných opatrení, pričom upravuje len povinnosť nahradiť náklady opatrení, ktoré vykonal orgán – Zlučiteľnosť so zásadou znečisťovateľ platí, so zásadou predchádzania škodám a prevencie a so zásadou nápravy škôd na životnom prostredí prioritne pri zdroji“

Prejudiciálne konania sa v podstate týkalo výkladu zásady „znečisťovateľ platí“. Konkrétne, či je v súlade s právom EÚ právna úprava, ktorá v prípade nemožnosti identifikovať subjekt zodpovedný za znečistenie pozemku alebo vynútiť od neho opatrenia na odstránenie znečistenia neumožňuje príslušnému orgánu nariadiť výkon preventívnych a nápravných opatrení vlastníkovi tohto pozemku, ktorý za znečistenie nie je zodpovedný. Vlastník pozemku je len povinný nahradiť náklady týkajúce sa opatrení vykonaných príslušným orgánom obmedzené na trhovú hodnotu pozemku stanovenú po vykonaní týchto opatrení. Súdny dvor v tomto rozsudku rozhodol, že právo EÚ takejto vnútroštátnej právnej úprave neodporuje.

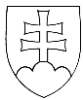
II. JUDIKATÚRA VŠEOBECNÉHO SÚDU

A. Oblasť: Colná únia

Spojené veci T-249/12 a T-269/12 Vestel Iberia a Makro autoservicio mayorista v. Európska komisia (12. 3. 2015)

„Žaloba o neplatnosť – Colná únia – Dodatočné zaúčtovanie dovozného cla a vrátenie tohto cla – Farebné televízne prijímače s pôvodom v Turecku – Žiadosť o vrátenie dovozného cla dvomi subjektmi – Odkaz orgánov na iné rozhodnutie Komisie – Článok 871 ods. 2 a 6 a článok 905 ods. 2 a 6 Nariadenia č. 2454/93 – Nedostatok osobnej dotknutosti – Neprípustnosť“

Všeobecný súd v uvedenej veci dospel k záveru, že žalobkyne – spoločnosti žiadajúce o vrátenie dovozného cla – nie sú osobne dotknuté rozhodnutím EK, ktorým sa španielskym orgánom určilo, že v určitom konkrétnom prípade je dodatočné zaúčtovanie dovozného cla odôvodnené a vrátenie tohto cla nie je odôvodnené. Španielske orgány sa síce odvolávali pri zamietnutí žiadosti žalobkýň na toto rozhodnutie EK, avšak iba z dôvodu podobného skutkového

a právneho stavu. Všeobecný súd uviedol, že keďže členské štáty majú vlastnú diskrečnú právomoc rozhodnúť o žiadostiach na vrátenie cla podaných dovozcami v právnej a skutkovej situácii porovnateľnej so situáciou iného dovozcu, ktorého žiadosť mala byť podľa rozhodnutia EK zamietnutá, nie je splnená jedna z dvoch kumulatívnych podmienok pre kritérium osobnej dotknutosti žalobcu pre prípustnosť jeho žaloby.

T-412/13 Chin Haur Indonesia v. Rada EÚ (19. 3. 2015)

T-413/13 City Cycle Industries v. Rada EÚ (19. 3. 2015)

„Dumping – Dovozy bicyklov odosielaných z Indonézie, Malajzie, zo Srí Lanky a z Tuniska – Rozšírenie konečného antidumpingového cla na dovoz bicyklov s pôvodom v Číne – Obchádzanie – Nedostatok spolupráce – Články 13 a 18 nariadenia (ES) č. 1225/2009 – Povinnosť odôvodnenia – Nesprávne posúdenie“

Žalobkyne napadli žalobou rozšírenie konečného antidumpingového cla na dovoz bicyklov s pôvodom v Číne na dovozy dotknutého výrobku z Indonézie, ku ktorému Rada EÚ pristúpila v dôsledku obchádzania pomocou prekládky v Indonézii. Všeobecný súd v tejto súvislosti skúmal, či Rada EÚ dostatočne preukázala existenciu predmetnej prekládky. V prvom rade skonštatoval, že odôvodnenie Rady EÚ sa z veľkej časti zakladá na konštatovaniach, ktoré vykonali úradníci EK počas overovania na mieste. Podľa úradníkov EK bolo najmä zjavné, že žalobkyňa v porovnaní s vykázaným objemom nevlastnila potrebné stroje na výrobu dostatočného počtu kusov, závod žalobkyne bol pri ich príchode zamknutý a niektoré výrobné stroje boli nové alebo pravdepodobne neboli práve používané. Podľa Všeobecného súdu však napriek správe EK nemala Rada EÚ k dispozícii dostatok údajov na to, aby mohla konštatovať, že sa žalobkyne podieľali na prekládke, a žalobám vyhovel.

B. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

T-572/12 Nissan Jidosha v. ÚHVT (4. 3. 2014)

„Ochranná známka Spoločenstva – Žiadosť o obnovenie obraznej ochrannej známky spoločenstva – Čiastočné obnovenie – Článok 47 nariadenia (ES) č. 207/2009“

Majiteľ ochrannej známky CVTC požiadal o obnovu tejto ochrannej známky, avšak nie pre všetky výrobky, ktoré boli predmetom predchádzajúceho zápisu. Neskôr požiadal o zahrnutie zvyšných výrobkov do žiadosti o obnovu. ÚHVT zamietol túto doplňujúcu žiadosť. Všeobecný súd potvrdil rozhodnutie ÚHVT, pričom podal výklad čl. 47 nariadenia. Zároveň však uviedol, že žiadosť o čiastočnú obnovu ochrannej známky len pre určité výrobky sa nerovná vzdaniu sa ochrannej známky v zmysle čl. 50 nariadenia ohľadom zvyšných výrobkov, pre ktoré nebola podaná žiadosť o obnovu ochrannej známky.

T-378/13 Apple and Pear Australia a Star Fruits Diffusion v. ÚHVT (25. 3. 2015)

„Ochranná známka Spoločenstva – Námietskove konanie – Prihláška slovej ochrannej známky Spoločenstva English pink – Skoršia slovná ochranná známka Spoločenstva PINK LADY a skoršie obrazové ochranné známky Spoločenstva Pink Lady – Povinnosť odôvodnenia – Povinnosť náležitej starostlivosti – Rozhodnutie súdu pre ochranné známky Spoločenstva – Neexistencia právnej sily rozhodnutej veci“

Spoločnosti napadli rozhodnutie ÚHVT, ktorým odvolací senát potvrdil zamietnutie námietky voči zápisu ochrannej známky English Pink na základe skoršej ochrannej známky Pink Lady. Ako jeden zo žalobných dôvodov uviedli neodôvodnenie rozhodnutia, a to z dôvodu, že ÚHVT v rozhodnutí nezohľadnil dôsledky vyplývajúce z rozhodnutia belgického vnútroštátneho súdu. Uvedený vnútroštátny súd v konaní o žalobe pre porušenie práv zrušil ochrannú známku Beneluxu English Pink. Všeobecný súd uznal tento žalobný dôvod. Podľa neho tým, že ÚHVT nezohľadnil tento vnútroštátny rozsudok, ktorý pochádza od súdu pre ochranné známky Spoločenstva, porušil ÚHVT aj zásadu riadnej správy vecí verejných. Následne sa vyjadril k záväznosti vnútroštátneho rozsudku pre ÚHVT ako aj pre samotný Všeobecný súd.

C. Oblasť: Hospodárska a menová politika

T-496/11 Spojené kráľovstvo v. ECB (4. 3. 2015)

„Hospodárska a menová politika – ECB – Žaloba o neplatnosť – Rámec politiky dohľadu Eurosystemu – Napadnuteľný akt – Prípustnosť – Dohľad nad platobnými systémami a systémami vyrovnania obchodov s cennými papiermi – Požiadavka umiestnenia v členskom štáte Eurosystemu uplatňovaná na systémy zúčtovania centrálnou protistranou – Právomoc ECB“

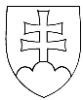
Spojené kráľovstvo v tejto veci napadlo žalobou o neplatnosť rámec politiky dohľadu Eurosystemu uverejnený ECB. Všeobecný súd vo svojom rozsudku skonštatoval, že ECB nemá právomoc regulovať činnosť infraštruktúr, akými sú centrálné protistrany, ktoré sa podieľajú na zúčtovaní cenných papierov, keďže jej právomoc je obmedzená čl. 127 ods. 2 ZFEÚ. Podľa Všeobecného súdu ani vykonávanie úlohy spočívajúcej v podpore plynulého fungovania platobných systémov na základe čl. 127 ods. 2 ZFEÚ nepredpokladá, že ECB má nevyhnutne právomoc regulovať činnosť infraštruktúr zúčtovania cenných papierov vzhľadom na vplyv, aký by ich nefunkčnosť mohla mať na platobné systémy. Všeobecný súd preto zrušil rámec politiky dohľadu Eurosystemu v rozsahu, v akom stanovuje požiadavku umiestnenia centrálnych protistrán v eurozóne, t. j. v jednom z členských štátov Eurosystemu.

D. Oblasť: Hospodárska súťaž

T-175/12 Deutsche Börse v. Európska komisia (9. 3. 2015)

„Hospodárska súťaž – Koncentrácie – Sektor finančných nástrojov – Európsky trh derivátov – Rozhodnutie vyhlasujúce koncentráciu za nezlučiteľnú s vnútorným trhom – Posúdenie účinkov transakcie na hospodársku súťaž – Zvýšenia efektivity – Záväzky“

Spoločnosti Deutsche Börse a NYSE Euronext sú spoločnosti, ktoré pôsobia v oblasti finančných trhov. V r. 2011 tieto spoločnosti oznámili EK návrh koncentrácie, ktorú však EK rozhodnutím z r. 2012 vyhlásila za nezlučiteľnú s vnútorným trhom, keďže by pravdepodobne významným spôsobom bránila účinnej hospodárskej súťaži tým, že by vzniklo dominantné alebo takmer monopolné postavenie. Táto koncentrácia by totiž viedla k jedinej vertikálnej štruktúre, ktorá by uskutočňovala obchody a zúčtovania v rozsahu vyššom než 90 % svetových transakcií s európskymi derivátmi, s ktorými sa obchoduje na burze. Deutsche Börse napadla na Všeobecnom súde žalobou uvedené rozhodnutie EK. Všeobecný súd svojím rozsudkom,

ktorého odôvodnenie zatiaľ nebolo zverejnené a je k nemu dostupná len tlačová správa, všetky žalobné dôvody žalobkyne zamietol.

T-556/08 Slovenská pošta v. Európska komisia (25. 3. 2015)

„Hospodárska súťaž – Zneužitie dominantného postavenia – Slovenský trh tradičných a hybridných poštových služieb – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 81 ods. 1 ES v spojení s čl. 82 ES – Výhradné právo na distribúciu hybridnej pošty – Zásada riadnej správy vecí verejných – Povinnosť odôvodnenia – Právo byť vypočutý – Vymedzenie trhu – Rozšírenie monopolu – Článok 86 ods. 2 ES – Právna istota – Legitímne očakávania“

Spoločnosť Slovenská pošta, ktorú v konaní podporovala SR ako vedľajší účastník, napadla žalobou rozhodnutie EK z r. 2008, ktoré sa týkalo hospodárskej súťaže na slovenskom poštovom trhu. Podľa názoru EK, s ktorým sa žalobkyňa nestotožňovala, znamenali zmeny, ktoré prijala SR vo svojich právnych predpisoch upravujúcich poštové služby, rozšírenie monopolu Slovenskej pošty na poskytovanie doručovania v rámci predtým úplne liberalizovaných tzv. hybridných poštových služieb. To malo predstavovať porušenie čl. 86 ods. 1 ES v spojení s čl. 82 ES. Všeobecný súd jej žalobu v plnom rozsahu zamietol a postup EK potvrdil.

E. Oblasť: Inštitucionálne právo

T-725/14 Aalberts Industries NV v. Európska komisia a Súdny dvor EÚ (13. 2. 2015)

„Žaloba o náhradu škody – Primeraná lehota – Zodpovednosť EÚ – Čiastočná neprípustnosť“

Svojou žalobou sa žalobkyňa domáha vyslovenia zodpovednosti EÚ zastúpenej Súdnym dvorom EÚ a EK za škodu, ktorá jej mala vzniknúť na základe porušenia jej práva na rozhodnutie v primeranej lehote vo veci T-385/06 *Aalberts Industries N.V. a i. v. EK*, v ktorej prvostupňové konanie trvalo približne štyri roky a tri mesiace⁵. Obe žalované inštitúcie v tomto konaní podali samostatnú námietku neprípustnosti žaloby. Námietke EK Všeobecný súd vyhovel, keďže žaloba vo veci sa týka údajného porušenia pričítateľného samotnému Všeobecnému súdu, a teda nie EK, námietku podanú Súdnym dvorom EÚ však v súlade so skoršími rozhodnutiami v podobných veciach zamietol.⁶

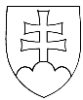
F. Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov

Spojené veci T-195/11, T-458/11, T-448/12 a T-41/13 Cahier a i. v. Rada EÚ a Európska komisia (18. 3. 2015)

„Mimozmluvná zodpovednosť – Zákaz výrobcov vína získaného z odrôd viniča s dvojitým účelom, aby sami destilovali na alkohol množstvo vína s označením pôvodu vyrobené nad rámec zvyčajného vinifikovaného množstva – Uplatňovanie tejto legislatívy vnútroštátnymi orgánmi“

⁵ Rozsudok Všeobecného súdu z 24. marca 2011 vo veci T-385/06 *Aalberts Industries a i. v. Komisia ES*.

⁶ V prípade už bolo na Súdny dvor podané odvolanie, zapísané do registra Súdneho dvora pod číslom C-132/15 P.

Všeobecný súd zamietol žalobu výrobcov vína o náhradu škody, ktorá im mala vzniknúť tým, že boli stíhaní francúzskymi orgánmi za to, že ako výrobcovia vína získaného z odrôd viniča s dvojitém účelom sami destilovali na alkohol množstvo vína s označením pôvodu vyrobené nad rámec zvyčajného vinifikovaného množstva. Pritom dospel k záveru, že z príslušných nariadení nevyplýva zákaz pre výrobcov vína destilovať takéto nadbytočné množstvá vlastnými legálnymi zariadeniami. Ak vnútroštátne orgány takýto zákaz voči nim uplatňovali, nejde o konanie, ktoré by bolo pripísateľné orgánom EÚ, teda nepripadá do úvahy ani prípadná zodpovednosť EÚ za škodu tým spôsobenú.

G. Oblasť: Prístup k dokumentom

T-188/12 Patrick Breyer v. Európska komisia (27. 2. 2015)

„Prístup k dokumentom – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Vyjadrenia predložené Rakúskou republikou v rámci konania o nesplnení povinnosti pred Súdnym dvorom – Zamietnutie prístupu“

Žalobca požadoval od EK informácie, ktoré sa týkali okrem iného vyjadrení Rakúskej republiky v konaní pred Súdnym dvorom o žalobe pre porušenie práva EÚ. EK jeho žiadosť zamietla argumentujúc tým, že takéto vyjadrenia nespádajú do pôsobnosti nariadenia 1049/2001. Všeobecný súd však zamietol jej argumenty, že by sprístupnenie vyjadrení členského štátu v súdnom konaní vylučoval čl. 15 ods. 3 ZFEÚ, že by malo relevanciu to, že ide len o kópie vyjadrení, že by ich sprístupnenie obmedzoval Štatút Súdneho dvora, alebo že by do pôsobnosti uvedeného nariadenia spadali len vyjadrenia inštitúcií EÚ, nie však iných účastníkov konania. Všeobecný súd podotkol, že jeho závery v tejto veci nemajú vplyv na posúdenie otázky, či do pôsobnosti nariadenia 1049/2001 spadajú aj dokumenty samotného Súdneho dvora EÚ, doručené inštitúciám EÚ v rámci súdneho konania.

H. Oblasť: Štátna pomoc

T-135/12 Francúzska republika v. Európska komisia (26. 2. 2015)

T-385/12 Orange v. Európska komisia (26. 2. 2015)

„Štátna pomoc – Dôchodky – Pomoc týkajúca sa reformy spôsobu financovania dôchodkov štátnych zamestnancov v France Télécom – Zníženie sumy štátneho príspevku France Télécom – Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za zlučiteľnú s vnútorným trhom za určitých podmienok – Výhoda“

Francúzsko pri príležitosti transformácie spoločnosti France Télécom na akciovú spoločnosť zaviedlo zmeny v systéme odvodového zaťaženia spoločnosti France Télécom v súvislosti s vyplácaním dôchodkov jej zamestnancom, ktorí sú štátnymi zamestnancami. EK vo svojom rozhodnutí skonštatovala, že znížením náhrady predstavujúcej zamestnávateľský príspevok, ktorý sa má odvádzať štátu za dôchodkové náklady, Francúzsko neoprávnene poskytlo štátnu pomoc, avšak táto pomoc môže byť za určitých podmienok zlučiteľná s vnútorným trhom. Francúzsko a spoločnosť Orange (bývalý France Télécom) rozhodnutie EK napadli, pričom tvrdili, že reforma spôsobu financovania dôchodkov nepredstavuje štátnu pomoc, alebo subsidiárne, ak aj ide o štátnu pomoc, EK mala konštatovať jej zlučiteľnosť bez potreby splnenia podmienky vyrovnania odvodového zaťaženia. Všeobecný súd v tejto veci jednak

skonštatoval, že sú splnené všetky kumulatívne podmienky čl. 107 ZFEÚ na to, aby sa sporná reforma mohla považovať za štátnu pomoc. Zároveň podľa neho EK nevykonala nesprávne právne posúdenie, keď podriadila zlučiteľnosť pomoci dodržiavaniu podmienok. Žalobu preto Všeobecný súd zamietol.

T-538/11 Belgické kráľovstvo v. Európska komisia (25. 3. 2015)

„Štátna pomoc – Verejné zdravie – Pomoc poskytnutá na financovanie testov na skríning prenosných spongiformných encefalopatií (TSE) hovädzieho dobytku – Rozhodnutie o vyhlásení pomoci za čiastočne zlučiteľnú a čiastočne nezlučiteľnú s vnútorným trhom – Žaloba o neplatnosť – Akt spôsobujúci ujmu – Prípustnosť – Pojem ‚výhoda‘ – Pojem selektivita“

Belgicko napadlo rozhodnutie EK, v ktorom dospela k záveru, že financovanie povinných testov na skríning spongiformnej encefalopatie hovädzieho dobytku (BSE) zo štátnych zdrojov predstavovalo štátnu pomoc v zmysle čl. 107 ods. 1 ZFEÚ zlučiteľnú s vnútorným trhom s výnimkou súm presahujúcich hranicu 40 eur na test. Belgicko tvrdilo, že predmetné opatrenie nepredstavuje štátnu pomoc a že z dôvodu neexistencie harmonizácie financovania povinných testov na skríning BSE v EÚ mohlo prevziať na seba náklady uvedených testov bez toho, aby to mohlo byť posudzované z hľadiska právnych prepisov týkajúcich sa štátnej pomoci. Všeobecný súd v tejto súvislosti skonštatoval, že zásahy členských štátov v oblastiach, ktoré neboli predmetom harmonizácie v EÚ, nie sú vylúčené z rozsahu pôsobnosti právnych predpisov týkajúcich sa kontroly štátnej pomoci a pripustenie opaku by nevyhnutne viedlo k zbaveniu potrebného účinku ustanovení čl. 107 ZFEÚ a 108 ZFEÚ. Žalobu Belgicka Všeobecný súd zamietol.

I. Oblasť: Verejné zdravie

T-204/11 Španielske kráľovstvo v. Európska komisia (11. 2. 2015)

„Ochrana spotrebiteľov – Nariadenie (EÚ) č. 15/2011 – Metódy detekcie lipofilných toxínov v lastúrnikoch – Nahradenie metódy biologických testov na myšiach kombinovanou metódou kvapalinovej chromatografie – hmotnostnej spektrometrie (LC-MS/MS) – Článok 168 ZFEÚ – Proporcionalita – Legitímna dôvera“

Španielsko napadlo nariadenie, ktorým EK rozhodla stanoviť ako referenčnú metódu na detekciu lipofilných morských biotoxínov v lastúrnikoch kombinovanú metódu kvapalinovej chromatografie a hmotnostnej spektrometrie (chemická metóda), ktorá nahradila biologické testy na myšiach. Tvrdilo, že zmena metódy ohrozuje ochranu verejného zdravia, a tiež vyčítalo EK, že nezohľadnila ekonomické dopady, ktoré bude mať uvedená zmena na dotknutý výrobný sektor. Podľa Všeobecného súdu však Španielsko nepreukázalo, že chemická metóda predstavuje riziko pre verejné zdravie. Rovnako podľa Všeobecného súdu EK neporušila ani zásadu proporcionality ani zásadu ochrany legitímnych očakávaní. Žalobu Španielska tak Všeobecný súd zamietol.